

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ריבה שרון

התובעים

1. שלי בר יוסף

2. רז שגיא

- ע"י ב"כ עוה"ד רון לוינטל

נגד

הנתבעים

1. עמוס מלאכי

2. איציק ארקש

3. מיכל פדלון

4. גיא נגר

- ע"י ב"כ עוה"ד שלומי לוי

פסק דין

ההליך, הצדדים וגדר המחלוקת

1. לפני תביעה לפיצוי בסך של 75,000 ₪ לשני התובעים יחדיו, שהוגשה מכוח חוק איסור לשון הרע תשכ"ה 1965 (להלן: "החוק"). לטענת התובעים, המוכחשת- הנתבעים פרסמו ברשתות חברתיות, ברמיזות ברורות, כי התובעים מנהלים רומן ביניהם או עם אחרים וזאת כדי לפגוע בהם, בבני משפחתם, ובפועלם.
2. התובעים מעידים על עצמם כי הם פעילים חברתיים בעיר ראש העין (להלן: "העיר" או "ראש העין"). התובעת- שצוין לגביה שהיא פרודה וכי נישואיה עלו על שרטון לפני זמן רב עובר לאירועים או לפרסומים נשוא התביעה, פעילה במטה הבחירות של התובע 2 (להלן: "התובעת"). התובע 2 - נשוי ואב לבת בגיל העשרה, ומועמד לראשות העיר בבחירות הקרובות לרשויות המקומות (להלן: "התובע").
3. בכל המועדים הרלבנטיים לתביעה- היו תושבי העיר, המעורבים בנעשה בה- בכלל, ובפוליטיקה המקומית- בפרט.
4. עניינה של התביעה- ב'פרסומים' שפרסמו הנתבעים ברשת החברתית 'פייסבוק' בתקופה שבין השנים 2016- 2017 (להלן: "הפרסומים"). המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשאלה האם הפרסומים, שצורפו כנספחים לכתב התביעה וחלקם אף כנספחים לכתב ההגנה- מהווים "לשון הרע", כהגדרתה בחוק (להלן: "לשון הרע").

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

5. מטעם התובעים- הוגשו תצהיריהם וכן: תצהירו של מר אילן אפלבוים- תושב העיר, המשמש כיו"ר מטה מפלגה בראש העין, המתעתד להתמודד על תפקיד חבר מועצה בבחירות הקרובות ומסר שיש לו היכרות טובה עם התובעת ודרכה גם עם התובע; תצהירה של גבי רונית ויצמן- תושבת העיר, ששימשה כדירקטורית של עמותת הספורט העירונית, מכירה את התובע מזה כ-11 שנים ואת התובעת במשך כ-4 שנים; תצהירו של מר יוגב יצחק- המכיר את התובעים דרך מכרים משותפים ואינו פעיל בעירייה; תצהירה של עדה נוספת- הגב' שרון בנד הוצא מהתיק, לאחר שלא התייצבה להיחקר.

מטעם הנתבעים- הוגשו תצהיריהם.

המצהירים נחקרו על תצהיריהם.

תמצית טענות הצדדים- בקליפת אגוז

6. לטענת התובעים- הנתבעים פרסמו 'פוסטים' מהם עולה כי התובעים, לכאורה, בגדו בבני זוגם, בין אם זו עם זה ובין אם בנפרד- כל אחד עם אחר שאינו נשוי לו. זאת, תוך ביזוי אישי של התובעים, המייחס להם קיום יחסי מין עם אחרים ביער הסמוך לראש העין (להלן: "היער"), כי התובע מקיים ביער יחסים עם נשים צעירות וחיילות. אשר לתובעת, פורסם כי פירקה את נישואיה משום שקיימה יחסים עם פלוני באותו היער.

7. לטענת הנתבעים- מנגד, מדובר בתביעה שתכליתה "להשתיקם". לשיטתם, 'רמיזות מיניות על קיום יחסי מין ביער' אינן מהוות "לשון הרע"; עוד לטענתם, מאחר והתובעים מועמדים פוליטיים בבחירות הקרובות בעיר והנתבעים הם תושבי השכונות הישנות, הרי שזכותם להעביר ביקורת לגלגנית, גם אם לעיתים מוצלחת ולעיתים פחות, על המנהיגות המקומית. בנסיבות אלו, יש ליתן משקל משמעותי לזכות של חופש הביטוי שאינה שמורה ל'צחי לשון' ובעלי שפה גבוהה; חלק ניכר מ'הפוסטים' והתגובות מנוסחים בצורה סטירית, ביקורתית, אירונית ואפילו גסה וולגרית- אך כולם נופלים בגדר יישום של חופש הביטוי; מלכתחילה, בהתחשב בפלטפורמה ובפרט בזהותם ומעמדם של הדוברים- מיוחסת חוסר מהימנות מובנית לביטויים, לציניות ולהומור הקיימים בהם; חלק מהפרסומים אינם נוגעים לתובעים, ולא פורסם כי מתקיים ביניהם קשר רומנטי.

המסגרת הנורמטיבית

8. סעיף 1 לחוק קובע מהי "לשון הרע", כהאי לשנא:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו

או במקצועו;

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;
בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד;
"מוגבלות" – לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית."
9. סעיף 2 לחוק קובע "פרסום" מהו:
"א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:
(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע."
10. בדנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (פורסם ביום 18.9.14) עמד כבוד הנשיא גרוניס על תכלית החוק והאיזון בין כבוד האדם וזכותו לשמו הטוב לבין הזכות על חופש הביטוי:
"תכליתו של חוק איסור לשון הרע היא לספק מענה להתנגשות הזכויות שנוצרת מקום שנעשה פרסום הכרוך בלשון הרע. החוק מבקש להבטיח את כבוד האדם ואת זכותו לשם טוב של הנפגע מן הפרסום. בה בעת, מבקש הוא להבטיח גם את הזכויות והאינטרסים הטמונים בפרסומים שונים, וזאת בדגש על חופש הביטוי וחופש העיתונות. דומה שאין צורך להכביר מילים על חשיבותם של הזכויות והאינטרסים הניצבים משני צדי המתרחס, הן מבחינת הפרט הן מבחינת הציבור והמשטר הדמוקרטי."
11. בע"א 751/10 פלוני נ. ד"ר אילנה דיין-אורבך (פורסם בנבו) קבע בית המשפט את סדר הבדיקה של העוולה בהתאם לחוק, כדלקמן:
"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים (לתיאור שונה במקצת של השלבים ראו בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי בפסקה 7 ([פורסם בנבו], 4.8.2008))."

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

12. אמת המידה המשמשת לצורך קביעה אם פרסום מהווה "לשון הרע" היא **אמת-מידה אובייקטיבית של הקורא, השומע או הצופה הסביר** (ר' ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא).

מהדין לנדון- דיון והכרעה

13. לאחר בחינת טענות הצדדים, בראי כלל הראיות, הדין והפסיקה, מצאתי כי דין התביעה להתקבל, בחלקה, כמפורט להלן.

14. יצוין כבר עתה, כי הן בכתב התביעה והן בסיכומי התובעים, נעשה לעיתים 'ערבוב' של סדר הפרסומים ובהתייחסות לאופן בו פורסמו. יש חשיבות לרצף הפרסומים, כדי ללמד על ההקשר שבו נכתבו, ומי נושא הפרסום. נספחי כתב התביעה כפי שהוגשו לבית המשפט אכן מוכיחים כי הדברים פורסמו, אך רובם אינם כוללים את מועד הפרסום ולכן קיים קושי לקבוע רצף זמנים מדויק. עם זאת, מרבית הפרסומים צורפו גם לכתב ההגנה, כשהם נושאים תאריך ושעה. משכך, ניתוח הפרסומים יעשה בהתאם לרצף בו נכתבו הדברים בפועל, וכפי שהם מופיעים בנספחי כתב ההגנה.

הפרסומים

15. כפי שכבר נקבע, אין מניעה עקרונית להחיל את דיני לשון הרע גם על פרסומים המוציאים את דיבתו של אדם ברשת האינטרנט (ר' ע"א 1622/09 גוגל ישראל בע"מ נ' חב' ברוקרטוב (פורסם ביום 1.7.10)). בענייננו, מדובר בפרסומים שנועדו להגיע לאדם זולת התובעים עצמם, שכן הפרסומים נעשו כולם ברשת הפייסבוק וחלקם הובילו לגל של תגובות. ממילא אין מחלוקת בין הצדדים לעניין שאלת קיומם של "פרסומים" ואף אין מחלוקת כי הדברים נכתבו על ידי מי מהנתבעים. זאת ועוד. 'הפוסטים', כפי שהוגשו לבית המשפט, צמודים לתמונת המפרסם ושמו.

מכל האמור – אני קובעת שמתקיים יסוד הפרסום.

האם יש בפרסומים נשוא התביעה או מי מהם משום "לשון הרע"?

16. הצדדים חלוקים בשאלה האם הפרסומים דגן מהווים 'לשון הרע', כהגדרת החוק.

17. התובעים גורסים, שכדי להבין את רוח הדברים שנכתבו, יש להתוודע לרוח 'השיח הציבורי בעיר'. מפרטים הם, בהקשר זה, כי בפאתי ראש העין מצוי יער, שיש לו תדמית שלילית. על פיו- משמש היער 'מקום מסתור' לזוגות, לרבות כאלו המעוניינים לבגוד בבני זוגם. מפנים הם לכתבה שפורסמה בשנת 2012, באתר ynet. תחת הכותרת: **"חברת המועצה מתגייסת נגד הגניחות מהיער"** נכתב, בין היתר, כי **"חברת המועצה, שירי סלע, דורשת לאכוף את חוקי העזר העירוניים ולצמצם את הרעש שמשמיעים זוגות אוהבים ביער ראש העין באמצעות הטלת קנסות. בינתיים, מדווחים התושבים על פחות זוגות המגיעים למקום כדי להתבודד..."** (ראו בנספח 1 לכתב התביעה).

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

18. אין מחלוקת בין הצדדים כי הכתבה, שנכתבה שנים קודם לפרסומים הנטענים, אינה עוסקת בתובעים. אולם, גם אין מחלוקת כי נתבע 1 העלה ל'פייסבוק', בסמוך למועד הפרסומים נשוא התביעה, קישור של הכתבה הנ"ל. יובהר כי אין לראות בפרסום הכתבה, כשלעצמו- משום "לשון הרע". עם זאת, מצאתי שעצם העלאת הקישור לכתבה, בסמוך למועד פרסומים אליהם אתייחס להלן, מעיד כי יש בה, בכתבה, כדי להוות רקע להתבטאויות שבמסגרת אותם פרסומים, וכדי ללמד על משמעות הביטוי "ביער" על ידם.
19. שוכנעתי, מקריאת כלל הפוסטים שהוצגו, כי אכן- כטענת התובעים, השימוש במילה "יער", מכון לרוב לרמיזות אודות פעילות מינית או אינטימית, כפי שיפורט אף להלן.
20. יובהר כבר עתה, כי נוכח ריבוי ומורכבות הטענות- חלקים שאינם רלוונטיים לבירור המחלוקת בתובענה לא צוטטו, כך גם לא אוזכרו שמות של אחרים אליהם התייחסו הנתבעים, וזאת כדי לשמור על פרטיותם.
- 12 **פרסום מיום 29.4.17 ע"י הנתבעים 1-2 (נספחים 2-3 לכתב התביעה):**
21. נתבע 2 פרסם פוסט בקבוצת הפייסבוק "תושבים לא אדישים-ראש העין", בצירוף תמונתו של התובע, וכתב בו: "הנה האיש שמועמד לראשות העיר. הוא יוריד את הארנונה. יעביר את קו החשמל. יפתח את הפקקים. יעביר את המטוסים יהפוך את ראש העין לסביון. האיש **סופרמן**..." אין חולק כי פרסום זה עוסק בתובע (ראו את הודאת נתבע 1 בחקירתו, עמ' 25 לפרוטוקול). **כבר עתה אציין כי אין בפוסט זה משום "לשון הרע"**. גם התובע בחקירתו הסכים כי זכותו של נתבע 2 לומר את הדברים וכי אין מדובר בלשון הרע, אלא בביקורת (ר' עמ' 14 לפרוטוקול).
22. נתבע 2 הוסיף תגובת פוסט הנ"ל, כדלקמן: "**לדעתי הוא הכי מתאים. יש לו תכניות להפוך את ראש העין למקום שוקק חיים בימים ובלילות. בערים וביערות**". נתבע 2 נחקר ביחס לפרסום זה ולשימוש שעשה בהתייחסות ל"יער" (עמ' 25 לפרוטוקול):
"ש... למה אתה מתכוון אם לא לסקס.
ת. (צוחק) חרוז. אני יודע לאיפה הראש שלך הולך, אבל בסדר.
ש. אני מבין שזה חרוז, אבל למה אתה מתכוון שאתה אומר יערות.
ת. כמו שאני אומר לילות. למה אני מתכוון. שאלה הבאה."
לכאורה, מדובר בפרסום שככל והיה מוצג בתביעה כשהוא לבדו, על אף אזכור של "היער", הוא לא היה עולה כדי "לשון הרע".
ואולם, נתבעים 1-2 לא הסתפקו באמור, והמשיכו "בשיח", כמפורט להלן.
23. תגובת נתבע 1 שבסיומה הוא מציין "...ואנחנו בעינינו כחגבים בבסיס" אינה מהווה "לשון הרע" ויש לראות בה 'הבעת דעה' בלבד.
24. בהמשך, פרסם נתבע 2 פוסט נוסף, בו כתב: "**לא מאמין שאין לו תכניות...הוא עדיין לא חשף אותן. בטוח ש: שלי. אילן. ניר. וכל הא-נשים ברשימה יודעים עליהן**".

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 נתבע 2 בחקירתו מודה מפורשות כי התייחס בפרסום זה לשני התובעים (ר' עמ' 25
- 2 לפרוטוקול).
- 3 נתבע 1 הגיב לאמור, ופרסם וכתב:
- 4 "תכניות בתחום הסקס אתה מתכוון! לא הבנתי!"
- 5 "אפשר להרים מסיבות יער מטורפות".
- 6 נתבע 2 מוסיף: "מעורבות הנובחות? ורז הגבר היחידי שם...ממש חלום. גבר נכנס לכלא
- 7 תרצה." ;
- 8 ואילו נתבע 1 משיב לו: "תראה להסתובב ביער לבד נורא מסוכן! לכן נורא נחמד מצידו
- 9 להעניק שרותי ליווי לנשים שהגיעו מצה"ל הרחוב לא הלשכה כן! חמוד."
- 10 נתבע 1 נחקר על פוסט זה והשיב כדלקמן:
- 11 "ש. מפנה לעמ' 22, אתה כותב על רז שגיא?
- 12 ת. אני לא הזכרתי בשום תגובה את השם רז או שלי. תראה לי איפה כתבתי את המילה
- 13 רז?
- 14 ש. עמ' 22 איציק מדבר על רז הגבר היחידי, ואז אתה אומר "תראה להסתובב ביער
- 15 לבד נורא מסוכן..." רז היחידי שהגיע מצה"ל והפוסט מדבר עליו והוא היחיד
- 16 בפוסט שהגיע מצה"ל?
- 17 ת. (צוחק) אני מדבר בפוסט על זה שנחמד מצדו שהוא בסיירת הורים, הוא הציע
- 18 להצטרף אליה. נכון, אני מסכים שבתגובתי אני מדבר על רז (התובע, - ר.ש).
- 19 ש. אז מה זאת אומרת שירותי ליווי לנשים?
- 20 ת. (צוחק) מאבטח, יש לו ניסיון.
- 21 ש. אז למה אתה כותב שירותי ליווי לנשים?
- 22 ת. אתה מבין שאנחנו קצת מסתלבטים. הוא בסיירת הורים בלילה שמורכבת מנשים
- 23 בעיקר. עד לפני שבועיים לפני התביעה, היא (התובעת, - ר.ש) הייתה החברה הכי
- 24 טובה שלי, היא והאיש הזה כל לילה עד שתיים בלילה. טרם הגירושין שלה. אני
- 25 אמרתי לה שהפוליטיקה הזאת תהרוס לה את הנישואין. לאחר שהתפרסם
- 26 הסיפור, הוא והיא, שלי יוסף התובעת חברה שלי, ואפלבויס שהיה חבר שלי,
- 27 הזמינו אותי למסעדה ואמרו לי שאם לא אראה בטלפון שלא יצירתי קשר עם בעלה,
- 28 יאמינו לי שלא עשיתי את הבלגן. חשפתי לפניו את כל מכשירי הטלפון ואת כל
- 29 השיחות. אנחנו ידועים מה הסיפור פה קרה, ואני אספר מי סיפר לי את הסיפור
- 30 על הקשר המיני... "
- 31 הנה כי כן, תחילה הכחיש נתבע 1 כי התייחס לתובעים, אך בהמשך הודה כי ההתכתבות נוגעת
- 32 לתובע ואף לתובעת. עוד עולה מחקירתו, כי כאשר הוא כותב על "סיירת הורים בלילה" הוא
- 33 מתכוון לתובע ולנשים נוספות הנמצאות שם, ובהן התובעת, ששמה נזכר בה במפורש.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 איני מקבלת את טענת הנתבע 1 כי מדובר ב"הומור" גרידא, או- כלשונו, ב"הסתלבטות" על
2 התובעים.
- 3 27. התובע, בחקירתו (בעמ' 14 לפרוטוקול), נדרש להתייחס לפוסט הנ"ל והשיב, כדלקמן:
4 "ש. מפנה לכתב התביעה, איפה איציק רמז שיש קשר בינך לבין התובעת.
5 ת. על זה אני לא יודע לענות, אבל הוא רמז לי שיש לי קשר מיני עם נשים בעיר, אני גבר
6 נשוי. אקריא לך מנספח 3 לכתב התביעה מתוך הדברים של איציק ארקש, הנתבע 2, לגבי
7 הנובחות: וזו הגבר היחידי שם. גבר נכנס לכלא תרצה. אני מזכיר שבמשך העדויות שמענו
8 את העדות של עת 2, והנה חיבור לנווה תירצה. אני מזכיר לך שזה כלא של נשים בלבד.
9 (מצטט). "בטח שלי וכל הנשים ברשימה יודעים עליהם". אמרתי שהוא רמז רמז מיני לגבי
10 ולא בהכרח לגבי יחד עם התובעת."
- 11 28. מכל האמור- מצאתי שיש ב"פרסום" זה, על ידי נתבעים 1-2, משום "לשון הרע" - באופן ישיר
12 כנגד התובע, ובמרומו כנגד התובעת.
- 13 נספח 4 לכתב התביעה - פרסום של נתבע 1 על התובע:
- 14 29. בפוסט נוסף (נספח 4 לכתב התביעה), כותב נתבע 1: "כל קצין צה"ל שנבעט החוצה ישר יוצא
15 כותב ספר, על חשבוננו כמובן, על מעלליו והגיגיו, זה בחר לכתוב כמה חיילות חלשות ולא
16 מתאימות לקרבי. עכשיו הוא כותב ספר על "נשים מתאימות ליער".
- 17 30. נתבע 1 נחקר על פוסט זה והשיב כדלקמן:
18 "ש. מפנה לעמ' 24, אתה מדבר על רז כשאתה כותב כל קצין צה"ל שנבעט החוצה?
19 ת. כן.
20 ש. איך אתה יודע שהוא לא סיים את השירות שלו בצורה מסודרת, לא הבאת כל
21 הוכחה על כך?
22 ת. כל קצין צה"ל, בד"כ סגן אלוף, סימן שהחליטו לא להמשיך לו את השירות. אני
23 מדבר באופן כללי שבדרגת סגן אלוף החליטו לא להמשיך להם את השירות
24 ומבחינתי זה נבעט החוצה.
25 ש. אולי פשוט הוא פרש כי נמאס לו?
26 ת. אני משער.
27 ש. אז אתה אומר שהוא כותב ספר על חשבון הציבור, איך אתה יודע? אולי כתב בשבת
28 בבוקר או בשישי.
29 ת. תוכיח.
30 ...
31 ש. מה זה נשים מתאימות ליער?
32 ת. (צוחק) זה נשים שמתאימות לסיורי הורים ביער בשלוש בלילה, אבל לא בנויות
33 לשירות קרבי.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

- ש. קודם אמרת שאתה לא אחד שרומז אלא אומר, איך יתכן שאת ההסבר המוזר הזה
שנשים מ תאימות ליער קשור לסיורי הורים, לא אמרת בתצהיר, לא בכתב ההגנה,
איך לא אמרת את זה קודם?
ת. אתם המצאתם תזה. פאזל עם בובה, עם מציל ויער. לא אני. "
31. לא למותר לציין ולהזכיר כי ספרו של התובע, שתוכנו לא הוגש לבית המשפט, אינו מצוי
בחזית המחלוקת בין הצדדים.
אני דוחה את עמדת הנתבעים, כי האמירה "נבעט החוצה" מהווה "הבעת דעה" לגיטימית
על קצין שמיצה את דרכו בצה"ל. הצגת התובע כמי שהיה קצין ש"נבעט החוצה", כותב ספר
על חשבון כספי ציבור, לכאורה, (ושוב) התייחסות הנתבע לכך שהתובע כותב על "נשים
מתאימות ליער"- כל אלו עלולים לפגוע בשמו הטוב של התובע ויש בהם משום "לשון הרע".
פרסום מיום 21.4.17 ע"י הנתבעים 1, 3, 4 (נספחים 5-6 לכתב התביעה ונספח ה' לכתב ההגנה):
32. נתבע 1 שיתף בדף הפייסבוק, מתוך היוטיוב- שיר של יובל המבולבל, ששמו "שיר
הצ'וקומוקו", וכתב בפוסט: "מוקדש לאילן המבולבבים".
נתבעת 3 הגיבה: "המבולבלו היה צריך לשיר... ביער ביער ביער נרקוד צ'וקומוקו..."
פרסום זה לא נעשה כנגד מי מהנתבעים, התובע אף אישר זאת בחקירתו (עמ' 14 לפרוטוקול).
33. נתבע 1 אף תייג במסגרת אותה התכתבות את הכתבה שצוטטה לעיל: "חברת המועצה
מתגייסת נגד הגניחות מהיער" ובכותרת התיוג כתב "לאור ריבוי המקרים".
והמשיך וכתב: "אני כבר לא יודע מה מפחיד יותר היער או בית הקשת".
נתבעת 3 השיבה: "היער מפחיד את בית הקשת".
נתבע 1: "היער ליד בית הקשת".
בתגובה, העלתה נתבעת 3 קישור לשיר מהיוטיוב, ששמו "גייין בירקן אשת סרג', שיר בשפה
הצרפתית, שאין חולק בין הצדדים כי הוא כולל 'גניחות' וכתבה "שלא יצ'עמם ביער..."
נתבע 4 העלה תמונה מצוירת של נקניקיות עם פרצופים שכותרתה: "מסיבת נקניקיות ביער".
נתבע 1 העלה תמונה של מתקן ילדים מתנפח- אשר נטען כי יש בו לכאורה כוונה לרמז על
איבר מין זכרי. נתבעת 3 מיד הגיבה: "בול!"
נתבע 1 השיב: "ממש בול בול!"
ואילו נתבעת 3 השיבה לאחרון: "כמו... ההוא המבולבל לו. לא...!!!"
נתבע 4 המשיך וכתב: "מועצת העיר צריכה לתת את הדעת על העניין, גם בהיבט של רווחת
המתגנבים ליער" כגון מקומות חניה מוסדרים, תאורת אווירה, חושות, צמחיה, קונדומט.
וגם אפשר לאשרר משרה לסדרן שינווט את המכוניות, יפקח, ישמור על הזוגות המגיעים
ליער".
במקום אחר, כותב נתבע 4: "למה אתה כבר דואג לחנייה לרז שגיא? הוא... הוא... "יערן"
ידוע". ומוסיף, בהמשך: "עמוס, אם העירייה תיקח לידיה את היוזמה להסדיר את הפעילות
המינית ביער, אני מניח שמשנתם של הבולבולבים ורז שגיא יידחקו מטבע הדברים....

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 אומנם הם קרובים ליער, והם מבליים בו יותר מאתנו, אבל היער אינו שלהם.. העירייה
- 2 מעולם לא חתמה עם שום עמותה על החכרת היער.. אז אין מצב שלרז שגיא תהייה עדיפות
- 3 על פני שום תושב אחר, ואפילו שהוא יודע לנווט טוב ממני ביער."
- 4 34. התרשמתי כי בתחילת ההתכתבות, עסקו הפרסומים באדם אחר שאינו צד לתובענה. בהמשך,
- 5 עלו שמות של אנשים אחרים, שאינם צד לתובענה.
- 6 35. כפי שהוכח, שמו של התובע קשור לבית הקשת ואכן יש רמיזה לבית הקשת והיער. אולם אין
- 7 בהתכתבותם זו של נתבעים 1 ו-3, כמצוטט, כדי להוות לשון הרע כנגד מי מהתובעים.
- 8 36. מנגד- מצאתי כי דבריו של נתבע 4 מהווים לשון הרע באופן ברור ובפרט בהקשר הכולל של
- 9 ההתכתבות. נתבע 4 מיחס לתובע פעילות מינית ביער ואף קורא לו "יערן". הדברים מדברים
- 10 בעד עצמם ולדידי אין צורך בפרשנות נוספת. מכל האמור, הפרסום של נתבע 4 מהווה לשון
- 11 הרע כנגד התובע.
- 12 37. טענת התובעת כי תמונת המתקן המתנפח תוייגה והופצה בקשר עמה- לא הוכחה.
- 13 פרסומים של הנתבע 1 כנגד התובעת (נספחים 8-9 לכתב התביעה):
- 14 38. נתבע 1 פרסם פוסט ישיר כנגד התובעת שם כתב כדלקמן: "גברת שלי בנתה כאן מרקם
- 15 חברתי יפה! ולא תתן להרוס זאת! אמרה זו שהרסה את ביתה בעבור סיור ביער, אלוהים
- 16 כמה חוצפה".
- 17 בהזדמנות אחרת פרסם בפייסבוק שיר: "שלי שלי בם. נלך נלך ליער נקים שמה מפלגה.
- 18 נתחדש..."
- 19 בתגובת אחרת כינה נתבע 4 את התובעת בשם גנאי וכתב: "זו שלי בור-יוסף".
- 20 39. פרסומים אלו כנגד התובעת מהווים לשון הרע.
- 21 פרסום של נתבע 4 מיום 7.5.17 (נספח 10 לכתב התביעה):
- 22 40. נתבע 4 פרסם בקבוצת "כיכר העיר פוליטיקה חדשה בראש העין" כדלקמן:
- 23 "ביער ביער, ביער נזרום נזרום נזרום. בהתקרב חג ל"ג בעומר, צפוי לילה לווהט.. ראש העיר
- 24 שלום בן משה. כידוע יער ראש העין, הפך בחודשים האחרונים למוקד "חם ולוהט" ואין
- 25 מדובר בנוער המחפש פינה היה צריך להגיד "פינה לתגפף", אלא גם מבוגרים מגיעים לשם,
- 26 בוגדים ובוגדות, המחפשים מקום מפלט לחפז קטן, ויש גם "מסיבות חשק" במקום. עם
- 27 הגיע חצות הליל, הופך היער למקום שלא מבייש בורדל "ביער השחור" בבקרים, אפשר
- 28 למצוא יער מלוכלך במגבוניים ונייר טואלט אשר זרוקים בכל פינה. כבר לפני כמספר שנים
- 29 העלתה חברת מועצת העיר שרי סלע את הבעיה כי מיער עולים לא אחת גניחות, המדירות
- 30 שנתם של הגרים בסמיכות..."
- 31 נתבע 4 אינו מפנה את הפרסום לגורם ספציפי ועל כן לא הוכח כי מדובר בפרסום כנגד מי
- 32 מהתובעים. עם זאת יש בפרסום כדי לחזק את טענת הנתבעים בדבר משמעות "היער" בקרב
- 33 תושבים בראש העין.
- 34

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 פרסום התכתבות של נתבעים 2 ו- 4 מיום 22.11.16 (נספח ה' לכתב ההגנה):
- 2 41. הנתבעים צירפו לכתב הגנתם 'פוסטים' שפרסמו ובכך הם מבקשים להוכיח כי לא פרסמו
- 3 לשון הרע כנגד התובעים. ביום 22.11.2016 הייתה התכתבות ארוכה בין נתבע 1 לבין נתבע 4
- 4 בצירוף אדם נוסף שאינו צד לתובענה. במהלך ההתכתבות מציין נתבע 4 לכך שהיער הפך
- 5 לאזור פעיל בלילות ורווי בפעילות מינית. נתבע 1 העלה פוסט "קורס פעילי טבע עירוני"
- 6 ובהמשך מציין "יש את הסיירת הורים. אבל הם שוכבים במארב ביער". וכך הם ממשיכים
- 7 במשפטים בעלי רמיזות מיניות כך למשל כותב נתבע 4: "הבנתי שהקורס מתחיל אחרי
- 8 התכנית "צינור לילה", וממשיך "... אני בעד בניית ח'ושות לזוגות לבוגדים והבוגדות רצוי
- 9 לבנות את החושות בחלקים הפנימיים של היער חחח". אז נתבע 4 מוסיף: "...תירשם לקורס
- 10 פעילי לילה, לחברי יש עתיד יש הנחה. אחרי שתקבל פינוק מאחת הפעילות החברתיות,
- 11 אתה תרגיש כמו פנתר. ואם תרגיש שאתה לא ממש במלוא אונך תוכל לתרגל את החומר של
- 12 הקורס בסיירת הורים, שם תקבל תרגול מהסייעת". נתבע 1 מוסיף: "תנסה למרוח רזלין
- 13 ... זה תמיד עומד..." ונתבע 4 משיב לו: "אני ממליץ להירשם לקורס. לאחר הקורס מובטח
- 14 לנרשמים לראות את העולם, כמקום אוטופי בהרשמה המוקדמת יש בונוס מיוחד "מציצה
- 15 בענפים". וערכת רזלין המבטיחה זקפת נעורים. הימהרו להירשם".
- 16 נתבע 4 נחקר בעניין זה והשיב כדלקמן (ר' עמ' 30 לפרוטוקול):
- 17 "ש. למה התכוונת שכתבת יערן?
- 18 ת. הוא כתב בזמנו שהוא הולך לכבות את האש ביער. הוא אמר שהיה בסיירת הורים, כאשר
- 19 אנחנו הולכים לישון הם מסיירים ביערות. על כך הייתה כתבה. סיירים מסתובבים בעיר
- 20 וגם ביער."
- 21 למעשה, נתבע 4 מודה כי כאשר הוא כותב על 'סיירת ההורים' הוא מתכוון לתובע.
- 22 נתבע 1 נחקר בעניין זה והשיב כדלקמן (ר' עמ' 24 לפרוטוקול):
- 23 "ש. יש את הביטוי שיש למרוח את הרזלין, אני מציע לך שהתכוונת לחבר בין השם של מר
- 24 רז לבין וזלין.
- 25 ת. לא.
- 26 ש. רזלין זה לא רז וזלין?
- 27 ת. לא.
- 28 ש. תסביר לי מה זה החומר שנקרא רזלין, איפה נתקלת בו ואיפה קונים אותו?
- 29 ת. התכוונתי לריטלין."
- 30 תשובת נתבע 1 כי התכוון לתרופה ריטאלין, אינה מתיישבת עם הקשר הדברים שנכתבו, כפי
- 31 שצוטט לעיל, ומצאתי שיש בתשובתו כדי לערער את מהימנותו.
- 32 התרשמתי כי מדובר בפרסומים מיניים בהקשר של התובע, כאשר ברור שהכוונה היא לכך
- 33 שיש לתובע קשרים עם נשים אחרות, שאינן רעייתו. מכל האמור, אני קובעת שהפרסומים
- 34 הנ"ל מהווים "לשון הרע" כנגד התובע. לא הוכח כי יש בפרסומים קשר לתובעת.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

פרסום ע"י נתבע 1 בתגובה למכתב התראה מטעם התובעים (נספח 12 לכתב התביעה):

45. ביום 7.5.17 נשלח מטעם התובעים באמצעות עורך דינם, מכתב התראה אל הנתבעים. במכתב זה, דרשו התובעים מהנתבעים לחדול מהוצאת לשון הרע, להימנע מכל השמצה נוספת כלפיהם, מכל פרסום בעניינם ולחדול מאזכור שמם.
46. בתגובה למכתב ההתראה הנ"ל, העלה נתבע 1 פוסט, תוך שהוא מתייג את נתבעים 3 ו-4, ובו כתב כדלקמן:

"לכבוד רז ושלי באמצעות מר סלע. תגובתי. לפני שנייה קיבלתי את מכתבכם המצורף. כמו רבים אחרים בעיר מסתבר נלחצתי וואו, תשאלו תשליח. "סוף מעשה במחשבה תחילה" היה רלוונטי מאוד כאן, אבל מסתבר שלרז ושלי יש מה להסתיר לכאורה! או למנוע שיח ושיג ביער כמו שנהוג לומר. לעורך הדין מר סלע אומר כך: אל תשלח לי מכתב מאיים! חסר ביסוס....התקשר למי! מי התקשר לאשתו של רז אולי, אני יודע הכל אולי! קדימה הוא נרים את זה השמימה לצמרת היער, רעיון גדול, אופס יער.. אבל סלע לא אני זה שהוציא את זה! היא גם יודעת, הרי היא האשימה אנשים ספציפיים כמו.... וחברות טובות! זה מתועד! האם הזוג שלח גם להם מכתבים? אז בעצם היא והוא יחדיו, מבקשים שלא נדבר על הזה אם לדייק נכון! מר סלע לא סביר. לא אני זה שנידרש לתת הסברים לבן זוגה או לבת זוגה... רד מזה. לכן מר סלע כלום לא ימנע ממני להתבטאות כל עוד אני באזור "האמת לשעתה"! מכתבך מעורפל". (ככל שיש שיבושי לשון בפוסט זה או אחרים- הם במקור, ר.ש).
47. לאחר בחינת כל אשר הוצג לפני, מצאתי שעד לפרסום זה של נתבע 1, לא הובאו בפני די ראיות להוכחת טענת התובעים, כי הנתבעים העלו פרסומים בדבר קיומו של רומן או קשר מיני ביניהם. הלכה למעשה- בפרסום הפוסט הנ"ל- נתבע 1 הפיץ ופרסם את דבר קיומו לכאורה של קשר זוגי בין התובעים. נתבע 1 הגדיל וטען בהקשר זה כי הוא רשאי להתבטא בנושא "מכיוון שהוא דובר אמת!". ברם, לא הוכח בפני דבר קיומו של רומן כאמור בין התובעים. מכל האמור, שוכנעתי כי יש בפרסום זה כדי להוות "לשון הרע".

עוד על 'היער בראש העין' בהקשר של הפרסומים

48. לטענת הנתבעים, אין לקבל את הטענה כי שימוש בביטוי "היער" בראש העין, טומן בחובו רמיזות בעלות אופי מיני, הכינוי "יער ידוע" אינו מרמז על מעשיו של התובע ביער ואין לו קונוטציה מינית. הדבר, לגרסתם, נאמר אך ורק 'בהקשר הביטחוני' של התובע, ובעיקר ביחס לפעילותו הציבורית- בכלל, וביער- בפרט, בין היתר לאור היותו 'נאמן יער' וחבר בסיירת הורים. לכן, לשיטתם, אין מדובר ב"לשון הרע".

49. כל אחד מהנתבעים, בסעיף 4 לתצהירו, הצהיר כי הפרסומים ביחס "ליער" נעשו בבדיחות הדעת, הגזמה, ציניות, סאטירה, בין היתר ביחס לפעילותם ותכניותיהם של התובעים בקשר עם היער שבפאתי העיר.

נתבע 1- בחקירתו, טען שבכלל התכוון לתכניות של נתבע 4 בקשר ליער וכי מדובר בפוסט בטעות הדפסה, כשנכתב תובעים ולא נתבעים (עמ' 20 לפרוטוקול, למעלה);

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

נתבע 2- נחקר בעניין זה והשיב: "לא זוכר שקראתי דבר כזה שכתבתי עליו" (עמ' 25 לפרוטוקול). בהמשך כאשר נשאל מדוע לא הגיב לדברים, התחמק ממענה ישיר ואמר: "הלכתי לישון ולעשות סקס עם אשתי" (עמ' 26 לפרוטוקול);

נתבעת 3- בחקירתה באותו עניין, הודתה שאינה יודעת מה התוכניות של התובעים בקשר ליער, וטענה שמה שנכתב על ידה, נעשה בהומור ובהלצה (עמ' 27 לפרוטוקול);

נתבע 4- בחקירתו, השיב בהקשר זה, כדלקמן:

"ש. בפוסט המפורסם אתם מסבירים שדיברתם בין היתר על פעילותם ותכניותיהם של התובעים בקשר ליער. על איזה תכניות אתה מדבר?

ת. לדעתי זה תכניות שלי. גם אם קראתי את התצהיר לא שמתי למילה הזאת, הנתבעים, זה אני. אני מזה קרוב לשנתיים וחצי מקדם ניסיון ציבורי מול חברי מועצה של מקום בלב ובכלל זה ראש עיר. (העד פונה לספסל התובעים ועדים מטעמם שנשארו באולם, כשהם צוחקים ושואל: "מצחיק אותך טיפש"). היה לי ניסיון לקדם מספר דברים ביער עצמו, פעילויות של נוער ביער, מסיבות ביער, היער הפך להיות בורדל של העיר. מגיעים לשם זוגות, זו הדרך שלי להעביר את המסר הציבורי. העלינו פוסטים ציבוריים בעניין זה.

ש. עד שלא אמר את זה העד הראשון מלאכי לא שמעתי את הסיפור הזה ואני חוזר על ההתנגדות להרחבת חזית. אין לזה זכר בתצהירך ובכתב ההגנה, מה אתה אומר על זה, איפה התוכניות?

ת. אני מזמן את ראש העיר. אני לא מבין את השאלה. אני לא יודע מה זה תכניות, אני יודע מה זה תכניות שלי.

לאחר שבית המשפט מסביר לי את השאלה למה למרות שאנחנו יודעים עוד מכתב התביעה שטוענים התובעים שמייחסים להם תכניות ביער עם קונוטציה מינית ולטענתנו לפחות היום לראשונה שמדובר בתכניות של איציק, אני משיב שלא יודע למה זה לא כתוב בתצהיר. בפוסטים התכוונתי שמדובר בתוכניות שלי. מה שצורף אלו הפוסטים שלי ואלו התכניות שלי.

ש. מסיבת נקניקיות ביער זו תכנית שלך?

ת. כן. זה חלק מהתכנית."

50. עדת התביעה, הגב' ויצמן, העידה בתצהירה כי הנתבעים מנהלים "טרור רשת" כנגד כל מי שחולק על דעתם. היא סיפרה שנחשפה לפרסומים הנ"ל בקבוצת "כיכר העיר" רק לאחר שהסבו אליהם את תשומת ליבה, מאחר והיא נחסמה בפניה ע"י נתבעת 3, מנהלת הקבוצה. עם זאת- היא נחשפה ישירות לדפים אחרים בפייסבוק אודות התובעים וכי הדברים לא היו נעימים לקריאה וכללו כינויי גנאי, רמיזות מיניות, זלזול ו"הקטנה" שלהם. העדה התייחסה לפרסומים שנעשו כלפיה ואף נחקרה אודותיהם, אך אינה צד להליך ואלו אינם חלק הימנו. היא אף התייחסה בעדותה לפוסט עם תמונה של נקניקיות (נספח ה' לכתב ההגנה), אך הנ"ל

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

לא נזכר בכתב התביעה וממילא אין בו התייחסות ספציפית לתובעים. בעדות הנ"ל יש כדי
ללמד על אופן ואופי התרשמותו של ציבור אשר נחשף לאותם 'פוסטים', בכל הנוגע לתובעים.
51. כך גם ביחס לעדותו של עד תביעה נוסף- מר אפלבויס. הנ"ל העיד על עצמו כי הוא חבר קרוב
של התובעת, ששיתפה אותו במשבר הזוגי שחוותה ובכך שיש אנשים המנסים לייחס לה רומן
עם התובע, שלא היה ולא נברא. בס' 6 לתצהירו ציין העד, כי למחרת השיחה, נחשף לראשונה
לרמיזות מניות בקבוצת "כיכר העיר" שבפייסבוק. לדבריו- פנה לנתבע 1, הסביר לו כי
הפרסומים מאוד פוגעים בה, וביקש ממנו לחדול, אך הנ"ל, למרות שהפגין נכונות לסייע,
הצטרף "לחגיגה". בחקירתו, לא ידע העד ליתן פרטים ספציפיים ביחס לפוסט המדובר, אך
ציין שהיה זה בבוקרו של יום שבת וכי היו בו 'רמיזות מיניות'.
52. אין בידי לקבל את טענת מי מהנתבעים כי השימוש שעשו במילה "יער" היה תמים. מבחינת
כלל הראיות שהובאו בפני, כמו גם התרשמותי הבלתי אמצעית מהעדים- בכלל, והנתבעים-
בפרט, שוכנעתי כי עשו בפרסומים הנדונים שימוש במילה "יער" או "יערן", כתחליף לתיאור
או רמיזה שליליים, בהקשר של פעילות מינית.

אחריות מנהל קבוצה ואחריות מתווג

53. התובעים- בסיכומיהם, העלו טענות בדבר אחריות הנתבעת 3 כמנהלת קבוצת הפייסבוק בה
פורסמו מרבית הפרסומים. כן העלו טענות בדבר אחריות נתבעים 2-3, אשר תווגו בפוסט של
נתבע 1 ויכלו להסירו, אך בחרו לא לעשות כן. אני מקבלת בהקשר זה את טענת הנתבעים כי
מדובר בטענות שלא בא זכרן בכתב התביעה וכי על כן מדובר בהרחבת חזית אסורה. מטעם
זה- אין מקום להידרש לטענות אלו.

סיכום ביניים: הוכח כי נתבעים 1, 2, ו-4 פרסמו לשון הרע

54. שוכנעתי כי בחינת הטקסטים הנזכרים לעיל, למעט אלו שהוחרגו במפורש- בראי עיניו של
אדם סביר גם אם אינו בהכרח תושב העיר, אך קל וחומר אם נמנה על תושביה ומכיר את
הרקע ו'השיח הציבורי' הנזכר לעיל, מביאה למסקנה שיש בהם משום "לשון הרע",
כמשמעותו בחוק.
מכל האמור- מצאתי שהוכח כי הנתבעים 1, 2, ו-4 פרסמו לשון הרע כנגד התובע, הוכח כי
נתבע 1 פרסם לשון הרע כנגד התובעת והוכח כי נתבע 1 פרסם לשון הרע כנגד שני התובעים יחדיו.
לא שוכנעתי כי ניתן ליחס לנתבעת 3 פרסומים המהווים "לשון הרע" כלפי התובעים, ומכאן
שדין התביעה כנגדה להידחות.

טענות הגנה שהעלו הנתבעים לא הוכחו

טענת 'תום הלב'

55. הנתבעים טוענים להגנת תום הלב שבס' 15 לחוק. לגרסתם, כל הפרסומים נכתבו בתום לב
ומבלי שהייתה להם כוונה לפגוע בתובעים- אלא כוונה למתוח ביקורת הומוריסטית, גם אם
נוקבת, צינית וסרקסטית. הפרסום, לגרסתם, נעשה בקשר ישיר לפעילותם הפוליטית

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המקומית של התובעים ולשיטתם- יש בכך כדי להוות ראיה לכאורה לכך שהפרסום נעשה
- 2 בתום לב.
- 3 56. לטענת התובעים- מנגד, טענת הגנה זו לא הוכחה; לשיטתם- נשללת מהנתבעים הזכות לטעון
- 4 לתום לב שעה שפרסמו פרסום שאינו אמת; הנתבעים אף לא נקטו באמצעים לברר האם
- 5 מדובר בעובדות שהן אמת; הדברים פורסמו בצורה בוטה ומוגזמת ולכן קמה החזקה
- 6 המאיינת קיומו של תום לב.
- 7 57. לאחר שבחנתי את כל אשר הובא בפני, מצאתי כי הנתבעים לא הוכיחו את הגנת "תום הלב".
- 8 אוסיף, בעדינות, כי התרשמתי מרוח הדברים והאופן בו נוסחו הפרסומים ומהעדויות שלפני-
- 9 לא רק שאינה תומכת בטענה בדבר קיומו של "תום לב"; יש בה כדי להשמיט את הקרקע
- 10 מתחת לטענת הגנה זו ולבסס את האפשרות כי הדברים נאמרו ביודעין, ותחת הבנה אם לא
- 11 עד כדי כוונה.
- 12 מקור 'השמועות'
- 13 58. לטענת הנתבעים, מקור השמועות הנוגעות לתובעים, הוא בעלה בנפרד של התובעת, עמו היא
- 14 מצויה בהליכי גירושין. מהמסרון שצורף כנספח ד' לכתב ההגנה, עולה כי התובעת ייחסה את
- 15 הפצת השמועות לגב' סיגל שאער.
- 16 59. התובעת נחקרה בעניין זה והשיבה כדלקמן:
- 17 "ש. בהודעה שלך לסיגל את מאשימה אותה. ואני מפנה למה שכתבת לה. את מאשימה
- 18 אותה שהיא הפיצה את השמועה והיא זו שהתקשרה. את מודה שסיגל אחראית על
- 19 הכל.
- 20 ת. מה זה אחראית על הכל? סיגל דיברה עם הגרוש שלי באותה שבת אחרי ששמעה
- 21 מהבת שלי שהוא עזב את הבית. הם התכתבו ביניהם. הגרוש שלי שלח הודעה ,
- 22 הוא טען בפני החברות שלי שבת אחרי שהוא עזב את הבית, שאת ההוכחה על
- 23 הרומן הוא קיבל מסיגל. כל זה , אני לא יודעת אם אתה מבין את ההבדל בין שיחות
- 24 אחד על אחד, ווטסאפים או פייסבוק. הנקודה היא , וזאת הנקודה המרכזית,
- 25 הגרוש שלי התחיל לראות את הפרסומים של גיא בפייסבוק, הוא שלח אותם לאילן
- 26 אפלבוים ואמר אם כל העיר מדברת עליה, כנראה זה נכון. זה ההקשר וההשפעה
- 27 של הפרסומים שלהם.
- 28 ש. מפנה לסעיף 8 בכתב התביעה?
- 29 ת. סיגל הפיצה את זה לחברי המועצה, משם זה התגלגל. נכתב בטעות ע"י מי שניסח
- 30 את כתב התביעה, הפרוד של הנתבעת במקום הפרוד שלי. זו כנראה פליטת קולמוס
- 31 של עוה"ד.
- 32 ש. את אומרת שלחגיגה הצטרפו הנתבעים?
- 33 ת. נכון והם שפרסמו בפייסבוק לכל ראש העין.
- 34 ש.ת. נכון, מדובר בפאזל שקוראים את המכלול שלו מבינים את הדברים שנאמרו. "

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

60. בעלה בנפרד של התובעת והגב' שאער אינם נתבעים בהליך דנן.
- ברור שאין לייחס עילת תביעה לנתבעים על פרסומים שנעשו על ידי אנשים אחרים.
- התובענה עוסקת בפוסטים שפרסמו הנתבעים ומשכך אין משמעות מי החל את שרשרת השמועות. הטענה כי המקור לשמועה אינו במי שפרסם אותה, אינה מקימה טענת הגנה בחוק הנדון או בכלל. החוק אינו מעניק חסינות למי שדואג להפיץ ולפרסם שמועות, גם אם הן כבר קיימות ומהוות "לשון הרע" מלכתחילה ועובר לפרסום נדון.
- טענת הנתבעים לאיומים כלפיהם מצד התובעים**
61. בס' 6 לכתב ההגנה טענו הנתבעים כי ביום 18.4.17 שלחו התובעים את ראש המטה שלהם, מר יוגב יצחק, כדי שיאיים ברצח על נתבע 1, על מנת שיחדל מלהעביר עליהם ביקורת ברשתות החברתיות. הנתבעים צירפו כנספת ב' לכתב ההגנה קטע מתוך "מסרון האיומים", כהגדרתם, בו נכתב כדלקמן:
- יוגב: "בוא נעשה דבר כזה, אני אתן לך רשימה קצרה של אנשים" "ואני מבקש שלא תזכיר את שמם בפייסבוק" "הורי היקרים".
- נתבע 1: "מקבל בלב שלם".
- יוגב: "רז שגיא"
- נתבע 1: "מבטיח", "רז שגיא!!!"
- יוגב: "רז שגיא"
- נתבע 1: "מה רז שגיא?"
- יוגב: "הוא גם ברשימה שלי"
- נתבע 1: "לא אצלי"
- יוגב: "הוא גם ברשימה שלי"
- נתבע 1: "לא אצלי"
- יוגב: "אצלי הוא ברשימה" "תבטיח"
- נתבע 1: "למה?"
- יוגב: "אתה יודע מה" "אני אקל עליך" "תזכיר את מה שאתה רוצה" "מילה אחת לא במקום על מישהו מהם" "ואתה תהיה עמוס מלאך לא מלאכי".
- הנתבעים צירפו את ההתכתבות הנזכרת, עד נקודה זו בלבד.
62. בעקבות טענות אלו, הגישו התובעים את תצהירו של מר יוגב יצחק, אשר הצהיר כי לא פנה לנתבע 1 בשם התובע, אלא בעקבות פוסט פוגעני שהעלה נתבע 1 כנגד אביו של העד. לטענתו- אין מדובר באיום והדברים נכתבו בהומור- כפי שציין בזמן אמת במהלך ההתכתבות. מר יצחק נחקר על תצהירו וחזר על טענתו כי לא איים וממילא לא נשלח ע"י מי מהתובעים. לתצהירו, צירף מר יצחק את המשך ההתכתבות הרלבנטית עם נתבע 1, שכאמור צורפה לכתב ההגנה באופן חלקי:

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 נתבע 1: "אתה מאיים עלי?" "בוא נשמע", תשקול טוב ותעשה שיעורים על מי אתה מאיים
2 כאן! "נו..." "אז ככה אצל רז שגיא!" "מאיימים" "ועוד עלי!" "טעות" "אני שומר על
3 זכותי לפרסם את האיום שלך"
4 יוגב: "האלימות המילולית שלך כלפי ההורים שלי וכלפי אחד החברים הטובים שלי חצתה
5 את הגבול. החמאתי לך לפני כמה דק' ודיברתי איתך בכנות. הייתי יכול לרדת לרמה שלך
6 וללכלך עליך בכל הפייסבוק. ביקשתי שתכבד. ואתה יכול להרגע אף אחד לא מאיים עליך.
7 הכל בהומור. ובפייסבוק הרי אפשר לא?"
8 נתבע 1: "אני בדרך לתחנה"
9 יוגב: "אני שמח שזה לא היה לך נעים. תחשוב איך אחרים מרגישים" "מה שאתה רואה
10 לנכון" "פיני אמר לך משהו" "כתבת יפה" "תמשיך"
11 נתבע 1: "אתה איימת עלי. זה סגנון אחר."
12 יוגב: "אל תוריד את הרמה" זה היה בהומור" "אני יצירתי כמוך" "בכתיבה"
13 63. התובע בחקירתו השיב, בעניין זה, כי למד על טענות הנתבע 1 רק מכתב ההגנה וכי הדברים
14 הנדונים נכתבו ע"י מר יוגב שלא בידיעתו (ר' עמ' 13 לפרוטוקול).
15 64. יוזכר, כי מר יצחק אינו צד לתובענה ועל כן אין זה הפורם המתאים לדון בעניינים שבינו לבין
16 נתבע 1. גרסתם של הנ"ל ושל התובע בהקשר זה לא נסתרה.
17 65. מכל האמור- נתבע 1 לא הוכיח כי התובעים איימו עליו באמצעות מר יצחק, או לחילופין כי
18 הנ"ל נשלח על ידם כדי לאיים עליו.
19 לסיכום פרק זה- טענת הנתבעים לאיומים כלפיהם מצד התובעים, לא הוכחה וממילא אינה
20 מהווה טענת הגנה. הנתבעים לא הוכיחו אפוא כי עומדת להם טענת הגנה מן החוק מפני
21 תביעה זו.
22 **התנהלות הנתבעים**
23 66. במהלך הדיונים- התרשמתי מהתנהלות לא מכבדת (בלשון המעטה) של הנתבעים- מי מהם
24 יותר, ומי פחות, כלפי התובעים ועניינם. התרשמתי מזלזול, התחמקות ממענה ישיר או סביר,
25 הקלת ראש בהליך ובצורך להשיב באחריות וענייניות במהלך חקירה על תצהירים ובכלל
26 ועוד. עוד התרשמתי במהלך הדיון, כי הנתבעים אינם מבינים את חומרת המיוחס להם וכי
27 אינם מפנימים את הנזק המשמעותי, ולעתים בלתי הפיך, העלול להגרם עקב לשון הרע. ניתן
28 היה אף להתרשם כי ככלל, נהנו מ'השיח ברשת', ראו בו כשעשוע במגרש משחקים, תוך
29 אדישות, במקרה הטוב, לתוצאה הקשה עד הרסנית העלולה להיגרם עקב אמירות עוקצניות,
30 מבודחות, ארסיות, או בכלל. ההתנהלות המתוארת לעיל, בזעיר אנפין, יש כדי להעצים את
31 הפגיעה הנובעת מפרסומי לשון הרע שהוא הליך זה.
32 67. ראיתי לצטט בהקשר זה מתוך עדותו של נתבע 1, שהגיש תצהיר לתמיכה בכתב התביעה, אך
33 הודה בחקירתו כי לא כתב או קרא את האמור בו:
34 "ש. יכול להיות שלא קראת את התצהיר הזה?"

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

ת. יכול להיות.

ש. אתה סתם חתמת?

ת. כן. יכול להיות. (עמ' 23 לפרוטוקול)

"ש. בתצהיר שלך ושל אחרים אתם מסבירים ומפנים לטקסט של מיכל אוחיון, בתצהיר שכתבת.

ת. אני לא כתבתי את התצהיר הזה, אני לא יודע אם קראתי, אין לי ריכוז לקרוא. " (עמ' 24).
הודאת הנתבע 1 כי חתם והגיש תצהיר מבלי שכתב או קרא אותו מדברת בעד עצמה, יש בה כדי לשמוט את הקרקע מתחת למהימנות עדותו הראשית, ולמעשה- מטילה ספק באשר לאפשרות להסתמך עליה בהליך זה.

סוף דבר

68. עיון בפרסומים השונים שהפיצו הנתבעים 1, 2 ו-4, כמפורט לעיל- אינו מותיר בעיני מקום לספק, כי מדובר בפרסומים פוגעניים, רובם בעלי גוון מיני, שכל ייעודם להכפיש את התובעים לעיני כל. לטעמי- אין כל עניין ציבורי בפרסומים מהסוג הנדון, מה גם (אך לא בהכרח משום) שלא הוכח בפני כי אמת מאחוריהם, אף לא בזירה של מאבק פוליטי. לא ניתן לראות בהם 'הבעת דעה', כי אם 'קביעת עובדות' ולא ניתן לקבל כי נעשו בתום לב.

הוכח כי הנתבעים 1, 2 ו-4 פרסמו לשון הרע כנגד התובע;
הוכח כי נתבע 1 פרסם לשון הרע כנגד התובעת;
והוכח כי נתבע 1 פרסם לשון כנגד שני התובעים יחדיו;

הוכח כי התובעים פנו לנתבעים בבקשה להסיר את הפרסומים, הן באמצעות מכתב התראה ועוד קודם לכן, באופן אישי; הנתבעים נמנעו מהסרת הפרסומים הפוגעניים; נתבע 1 אף הגדיל ופרסם את "מכתב ההתראה" כלפיהם, כמפורט לעיל;
הנתבעים לא הוכיחו כי עומדת להם כל הגנה כנגד הפרסומים.

לא הוכח כי נתבעת 3 פרסמה לשון הרע כלפי מי מהתובעים בהליך זה- ולפיכך התביעה כנגדה נדחת; לא מצאתי לחייב את התובעים בהוצאות לטובתה וזאת לאחר שבחנתי ושקלתי את כלל הנסיבות, את ההתנהלות במסגרת ההליך והקשור בו.

69. כתב התביעה הוגש ע"ס של 75,000 ₪ לשני התובעים יחדיו. זהו סכום פיצוי מכסימלי הקבוע בחוק, ללא הוכחת נזק. התובעים צירפו לסיכומיהם פסיקה ביחס לקביעת סכום הפיצוי. הנתבעים בסיכומיהם לא התייחסו לרכיב הנזק.

70. ס' 7 א (ב) – (ג) לחוק איסור לשון הרע קובעים תנאים לפיצוי ללא הוכחת נזק:

"(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.

(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק."

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-06-53596 בר יוסף ואח' נ' מלאכי ואח'

תיק חיצוני:

71. נקבע כי הנתבעים 1,2,4 הוציאו דיבתם של התובעים וייחסו להם קיום יחסים מיניים עם אחרים שאינם בני זוגם, ובהזדמנות אחת אף זה עם זו. הנתבעים התנסחו בלשון מבזה ופוגענית. מרוח הפרסומים התרשמתי כי הנתבעים התכוונו לפגוע בתובעים ובמעמדם כפעילים בראש העין. התובעים הוכיחו כי נעשו פניות לנתבעים בבקשה להוריד את הפרסומים ולהפסיקם- אך הנתבעים בחרו להתעלם ואף המשיכו בפרסומים. שוכנעתי, כי על אף שלעיתים נתבע מסוים התבטא יותר פעמים או פחות פעמים, נקט בלשון חריפה יותר או פחות- היה בעצם השיח כדי להזין את השיח הפוגעני ולעודדו, באופן שהוביל אותם לחציית הגבול שבין הזכות לחופש הביטוי ובקורת לגיטימית ובין פגיעה בשם הטוב של התובעים. בנסיבות אלו, שוכנעתי כי ראוי להורות כי החיוב בפיצוי יושת עליהם ביחד ולחוד.
72. מכל האמור ובנסיבות העניין- ראיתי לחייב את הנתבעים 1,2,4 ביחד ולחוד, לפצות את התובעים- יחדיו, בגין הפרסומים שנמצאו כמהווים "לשון הרע", בסך של 55,000 ₪. בנוסף- אני מחייבת את הנתבעים 1,2,4 ביחד ולחוד, בהוצאות משפט של התובעים, בסך כולל של 1,875 ₪ ובשכ"ט עורך דינם של התובעים, בסך כולל מע"מ כחוק של 12,870 ₪. סה"כ: 69,745 ₪ (להלן: "**הסכום הפסוק**").
- הסכום הפסוק ישולם בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין בידי הנתבעים או בא כוחם, שאם לא כן - יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד התשלום בפועל.

המזכירות תואיל לשלוח את פסק הדין לב"כ הצדדים
ניתן היום, ט"ז חשון תשע"ט, 25 אוקטובר 2018, בהעדרם.

ריבה שרון, שופטת

22
23
24

